

Képernyő fényerejének beállítása energiakezelő nélkül

PCLinuxOS Magazine – 2017. május

Írta: Paul Arnote (parnote)

Teljesen őszinte leszek. Van ez a laptopom, amit kaptam. Toshiba Satellite L305-S5957-es, egymagos Celeron processzor, 4 GiB RAM és 160 GiB merevlemez. A laptopjaim közül ez az egyetlen egymagos. Ugyanakkor ez az, amit az esetek 90 %-ában használok. Az összes többi laptopom (a 32 bites laptopomat és a netbookomat kivéve, ami szintén van), mind kétmagos processzorral bír.

Noha a Toshiba processzora ciki, de ezt használom többnyire, mert szeretem a billentyűzetét, mind a tapintását, mind a kialakítását. Kis dolognak tűnhet, de a Toshiba billentyűzetének kialakítása lehetővé teszi, hogy úgy dolgozzam, ahogy szoktam. Bizonyára akaszthatnék teljes kiosztású USB billentyűzetet más laptopokhoz, de nem olyan kényelmes, mint ahogy szeretném.

Akárhogy is a Toshiba-nak van egy-két baja, amivel számolnom kell. Nagyon érzékeny a melegre.

Nem futtatja a tárolóban lévő programomat (Touchpad Toggle), hacsak a Wifi-t ki nem lövöm. Lefagy – nagyon keményen lezár – amennyiben Xscreensaver-t, vagy bármilyen energiafelügyeleti szoftvert futtatok. Ha lezár, akkor csak teljes újraindítás hozza vissza a komputert, a R-E-I-S-U-B nem működik. (rengetegszer kipróbáltam.)

Ezért tartózkodtam energiakezelő szoftverek és Xscremsaver (mi még rosszabb) használatától. Ám energiakezelő szoftver használata híján elvesztettem annak a lehetőségét, hogy könnyen elérhető módon sötétítem a laptopom kijelzőjét (nem, az Fn billentyűk nem működnek, ez gyakori gond a laptopokkal). Legalábbis eddig így gondoltam.

xrandr

Az xrandr erőteljes eszköztár, ha képernyővel, különösen laptop kijelzővel, kell foglalkozni. Az önálló asztali monitoroknak általában saját kezelőszervei vannak a kijelző fényerejének beállítására, így az xrandr-ra asztali kijelzőknél a fényerő beállításához nincs szükség. De nem így a laptop kijelzőkkel, és ez az, ahol az xrandr tarol. A PCLinuxOS Xfce-s rendszeremen az xrandr alaptól települt.

Azoknak, akik kerülik a parancssort csak egyet tudok mondani: ne tegyék! Az xrandr eszköz elég egyszerűen használható. Az összes parancsot sima felhasználóként kell beírni, tehát nem kell su-val, hogy root-tá válj.

Először is tudnunk kell néhány információt. Terminál parancssorába írd be **xrandr --listmonitors**. A kimenet valami ilyesmi lesz:

```
$ xrandr --listmonitors
```

```
Monitors: 1
```

```
0: +LVDS1 1280/330x800/210+0+0 LVDS1
```

Azt mondja nekünk, hogy az xrandr csak egy monitort észlel a laptopon, amire LVDS1-ként hivatkozik. Egyben megadja a monitor felbontását is.

Egy másik, sokkal részletesebb jelentést is kaphatsz, ha **xrandr --current** parancsot írod be a parancssorba. A kimenet valahogy így néz ki:


```
$ xrandr --current
```

```
Screen 0: minimum 8 x 8, current 1280 x 800, maximum 32767 x 32767
```

```
LVDS1 connected 1280x800+0+0 (normal left inverted right x axis y axis) 330mm x 210mm
```

```
1280x800 60.00*+ 60.00*
```

```
1280x800_60 60.00
```

```
1024x768 60.00
```

```
800x600 60.32
```

```
640x480 59.94
```

```
DP1 disconnected (normal left inverted right x axis y axis)
```

```
TV1 disconnected (normal left inverted right x axis y axis)
```

```
VGA1 disconnected (normal left inverted right x axis y axis)
```

```
VIRTUAL1 disconnected (normal left inverted right x axis y axis)
```

A parancs nem csak a jelenlegi felbontást és képernyő azonosítót adja meg, de a többi elérhető felbontást is, frissítési frekvenciájukkal és az összes többi képernyő kimeneti csatlakozó helyzetéről is jelent. Továbbra is azt látjuk, hogy az elsődleges (és egyetlen) képernyőnk az xrandr LVDS1-nek azonosítja.

Most, az információk birtokában nagyon könnyű vezérelni a laptopunk képernyőjének fényerejét. Hadd mutassam meg a parancsot és utána járjuk körbe.

```
xrandr --output LVDS1 --brightness 0.72
```

Az „--output LVDS1” mondja meg az xrandr-nak, hogy az LVDS1-nek nevezett képernyő legyen a cél. Utána a „--brightness 0.72” beállítja a fényerőt valamivel a teljes fényerő 3/4-e alá. A --brightness paramétere 0,0 és 1,0 közötti tört legyen. Később a --brightness paraméterét 0,5-re állítottam, mivel még ennél is sötétebb indító képernyőt szeretek.

Ennél könnyebb már nem is lehetne. Ha egy szóközt és egy latin et jelet („&” ... idézőjelek nélkül) raksz a parancs végére, a háttérben hajtja végre a parancsot és azonnal visszanyered a parancssor fölötti ellenőrzést. Ez, a parancsok háttérbe kényszerített futtatása az évek során szokásommá vált, anélkül hogy lekötném a parancssori promptomat.

Pontosan ezt a parancsot írtam be az Xfce indító parancsában. Azonnal, ahogy a laptop betölt, a parancsot végrehajtja és a képernyőm fényerejét az asztal megjelenésével beállítja.

Képernyő fényerejének beállítása energiakezelő nélkül

De várj csak – van még tovább

Nos, persze hogy van tovább. Nem lenne Linux, ha mindezt – vagy bármi mást – nem lehetne egynél több módon megoldani.

Először is meg kell nyitnod a Synaptic-ot és telepíteni az **xbacklight** parancssori eszközt a PCLinuxOS tárolójából. A következőkben látható az xbacklight sűgője.

```
$ xbacklight --help
```

```
usage: xbacklight [opciók]
```

where options are: – az opciók lehetnek:

```
-display <display> or -d <display> – képernyő <képernyő azonosítója>
```

```
-help – sűgó
```

```
-set <percentage> or = <percentage> – beállítás: set <százalék> vagy = <százalék>
```

```
-inc <percentage> or + <percentage> – növel: inc <százalék>, vagy + <százalék>
```

```
-dec <percentage> or - <percentage> – csökkent: dec <százalék>, vagy - <százalék>
```

```
-get – lekérdez
```

```
-time <fade time in milliseconds> – idő <elhalványítási idő milliszekundumban>
```

```
-steps <number of steps in fade> – lépés <elhalványítás lépésben>
```

Itt a legérdekesebb opciók a -set, -inc és -dec. Tartsd észben, hogy az xbacklight az egész százalékokkal dolgozik, szemben a xrandr --brightness opciójával, ami tizedestörteket használ.

Így az **xbacklight -set 72** az végzi el, amit az **xrandr --output LVDS1 --brightness 0.72**. Valójában ezek egymás helyett használhatóak.

Ugyanakkor az xbacklight más, az -inc (növelés) és -dec (csökkentés) opcióival. Meghatározhatod a képernyő fényerejének csökkentését, vagy növelését adott százalékkal, bármikor a parancsot kiadva. Jól használható lehet, ha a parancsot egy billentyűkombinációhoz kapcsolod, így helyettesítve az általában nem működő fényerő szabályozó gombokat.

Az xbacklight -inc 2 a fényerőt 2 százalékkal növeli, miközben az xbacklight -dec 2 csökkenti a fényerőt 2 százalékkal. Ám azt tapasztaltam, hogy a működőképessége függ a hardver-összeállítástól is. Bármit próbáltam, az xbacklight -inc 2 parancsot nem tudtam működésre bírni, viszont az xbacklight -dec 2 kimondottan jól működik. Még sima parancssorból sem tudtam elérni, hogy a parancs növelje a képernyő fényerejét.

Összegzés

Természetesen az xrandr sokkal többre képes. A cikknek nem volt célja, hogy az xrandr képességeiről teljes áttekintést nyújtson. Helyette, az xrandr-t meghatározott célokra használtuk. Ez esetben az xrandr-ot a laptop kijelzője

fényerejének szabályozására használtuk olyankor, amikor a fényerő szabályozására nincsenek önálló vezérlők.

A számítógépem általában a nap 24 órájában be van kapcsolva. Gyakran nézem meg a postámat és más dolgokat is csinállok korán reggel, a gyerekek ébredése előtt. Ekkor, a sötétben ülök és az egyetlen fényforrás a szobában a laptopom képernyője. A legkevésbé sem szeretnék egy teljes fényerejű laptopképernyőt bámulni. Annyira elvakíthat abban az értelemben, hogy fényes képernyő miatt képtelen lennék a laptop mögött a szobát látni.

Az xrandr-ral és a xbacklight-tal a fényerőt teljes mértékben szabályozhatod a laptopod képernyőjén anélkül, hogy energiafelügyeleti programot kellene futtatni. Ez egy olyan dolog, ami miatt szeretem a Linuxot. Úgy tűnik, valaminek az elvégzésére **midig** van egynél több módszer.

The PCLinuxOS Magazine Special Editions!

The image displays a collage of six covers of The PCLinuxOS Magazine Special Editions. The covers are arranged in a circular pattern on a dark blue background. The covers feature various themes: a penguin with a magnifying glass, a penguin on a globe, a KDE 4 SC logo, a penguin with a shopping cart, a penguin with a box, and a penguin with a shopping cart. The covers are titled "The PCLinuxOS Magazine Special Editions" and include specific issue titles and dates.

Get Your Free Copies Today!